

Súd: Okresný súd Nové Mesto nad Váhom
Spisová značka: 11C/406/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3512210569
Dátum vydania rozhodnutia: 31. 03. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Erika Trtalová
ECLI: ECLI:SK:OSNM:2016:3512210569.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

11C/406/2012-196
3512210569

ROZSUDOK
V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Nové Mesto nad Váhom pred samosudkyňou JUDr. Ing. Erikou Trtalovou v právnej veci navrhovateľa POHOTOVOSTĚ, s.r.o., IČO 35 807 598, so sídlom Bratislava, Pribinova 25, právne zastúpený Fridrich Paľko, s.r.o., IČO 36 864 421, so sídlom Bratislava, Grösslingova 4, proti odporcovi Slovenská republika - Ministerstvom spravodlivosti Slovenskej republiky, so sídlom Bratislava, Župné námestie 13, o náhradu majetkovej škody a nemajetkovej ujmy, t a k t o

rozhodol:

- I. Návrh v celom rozsahu z a m i e t a.
- II. Odporcovi sa náhrada trov konania n e p r i z n á v a .

odôvodnenie:

Navrhovateľ sa podaným návrhom, doručeným tunajšiemu súdu dňa 27.09.2012 domáhal proti odporcovi zaplataenia náhrady majetkovej škody vo výške 175,- Eur a náhrady nemajetkovej ujmy vo výške 1.051,08 Eur z titulu nesprávneho úradného postupu Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom. Uviedol, že súdny exekútor predložil návrh navrhovateľa na vykonanie exekúcie spolu s exekučným titulom miestne a vecne príslušnému exekučnému súdu. Navrhovateľ následne spísal dňa 16.09.2010 a podal exekučnému súdu návrh na zmenu súdneho exekútora. Navrhovateľ legitímne očakával, že súd mu svojou činnosťou poskytne súdnu ochranu v zákonom predpokladanej kvalite a teda, že dôjde k reálnej zmene exekútora rozhodnutím súdu v zákonom stanovenej lehote. V exekučnom konaní vedenom podľa procesných pravidiel je založená zákonná povinnosť exekučného súdu rozhodnúť o návrhu oprávneného na zmenu exekútora do 30 dní od doručenia návrhu oprávneného na zmenu

exekútora. Súd však v zákonnej procesnej lehote 30 dní /podľa § 44 ods. 8 Exekučného poriadku platného v čase podania návrhu/ od prijatia tohto návrhu o návrhu nerozhodol napriek tomu, že vec nevykazovala prvky nadmernej právnej zložitosti a nevyžadovala si rozsiahlejšiu spoluprácu s účastníkmi konania. Postup exekučného súdu hodnotí ako nesprávny a v rozpore so zákonom, v predmetnom prípade neexistuje okolnosť, ktorá by umožňovala exekučnému súdu postupovať nesústredene a so zbytočnými prieťahmi tak, že k vydaniu rozhodnutia o zmene súdneho exekútora pristúpil až po veľmi dlhej dobe. Nečinnosť okresného súdu nie je ničím ospravedlňiteľná, pretože počas špecifikovaného obdobia nevykonával vo veci také úkony, ktoré mali smerovať k odstráneniu právnej neistoty, v ktorej sa navrhovateľ v predmetnej veci počas súdneho konania nachádza. Majetková škoda teda predstavuje náhradu účelne vynaložených nákladov spojených s činnosťou uskutočňovanou vo veci správy a udržateľnosti pohľadávky v období, ktoré zbytočne uplynulo medzi doručením návrhu na zmenu súdneho exekútora a rozhodnutím o ňom. V tomto období na správu pohľadávky prostredníctvom pracovných výkonov zamestnancov pomocou informačného systému vynaložil 70,- Eur, na udržanie a správu informačného systému 40,- Eur, administráciu listín a komunikáciu s pôvodným súdnym exekútorom 50,-Eur, ďalej na administratívne spracovanie textov urgencií súdu, na publikačné výdaje spojené s urgenciami, na poštovné a telekomunikačné výdaje spojené s urgovaním a kontrolou stavu konania vynaložil 15,- Eur. Celkom v období medzi podaním návrhu na zmenu súdneho exekútora a rozhodnutím o ňom vynaložil márne 175,- Eur. Ďalej navrhovateľ vo svojich návrhoch uplatnil náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch, pretože samotné konštatovanie porušenia práva na rozhodnutie o návrhu na zmenu súdneho exekútora v zákonom stanovenej dobe nie je dostatočným zadosťučinením vzhľadom na ujmu spôsobenú nesprávnym úradným postupom. Nesprávny úradný postup okresného súdu je takej intenzity, ktorá má za následok zbytočné prieťahy v konaní spojené so zásahom do výkonu majetkových práv navrhovateľa, pričom nastalo riziko zániku povinného, riziko zmarenia účelu konania pre stratu kontaktu s povinným a riziko insolvencie povinného. Na podporu nároku na náhradu nemajetkovej ujmy ďalej uviedol dôvody: neexistencia akéhokoľvek účinného vnútroštátneho prostriedku nápravy spôsobilého reštituovať vzniknutú situáciu, vyvolaný zásah do zákonných nárokov a základných práv navrhovateľa vyvolal u členov riadiacich orgánov spoločnosti navrhovateľa a majiteľov pocity frustrácie, úzkosti, nespravodlivosti, neistoty a nedôvery v právo a rovnosť v spoločnosti, ďalej bol spôsobený zánik ďalších plánovaných podnikateľských aktivít navrhovateľa, strata zisku z realizovaného obchodu vyvolala hospodársku stratu, nezákonným zásahom vyvolaná situácia ovplyvnila ďalšie podnikateľské postupy navrhovateľa a spôsobila neistotu v plánovaní ďalších rozhodnutí, ktoré mohol prijať. Pri určovaní primeranej náhrady nemajetkovej ujmy vychádzal z doktríny prijatej ústavným súdom. Navrhovateľ uskutočnil výpočet alikvótnym pomerom 55,32 Eur za každý mesiac omeškania v činnosti exekučného súdu, teda 663,88 Eur za rok: 12 mesiacov v roku = 55,32 Eur za mesiac. Navrhovateľ postupoval podľa § 15 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z.z. a písomnou žiadosťou požiadal odporcu o predbežné prerokovanie jeho nároku na náhradu škody. Odporca však do podania návrhu na žiadosť pozitívne nereagoval. Navrhovateľ požiadal, že je nutné deklarovat' porušenie práva navrhovateľa na súdnu ochranu, deklarovat' porušenie princípov právneho štátu nesprávnym úradným postupom exekučného súdu a nahradiť navrhovateľovi nemajetkovú ujmu a majetkovú škodu.

Odporca návrh navrhovateľa žiadal zamietnuť a požadoval priznanie náhrady trov konania. K tvrdenému nesprávnemu úradnému postupu poukázal na to, že v praxi je zaužívaný model, v zmysle ktorého exekučný súd po dôjdení žiadosti o zmenu súdneho exekútora predloží túto žiadosť pôvodnému súdnemu exekútorovi na vyjadrenie, na vyčíslenie jeho doterajších trov a na zaslanie príslušného exekučného spisu za účelom realizácie povinnosti vyplývajúcej exekučnému súdu z Exekučného poriadku. Odporca pripúšťa, že v niektorých prípadoch mohol exekučný súd rozhodnúť o návrhoch oprávneného na zmenu súdneho exekútora po uplynutí zákonom stanovenej 30-dňovej lehoty od doručenia takéhoto návrhu, najmä v prípadoch, ak pôvodný súdny exekútor neposkytol exekučnému súdu plnú súčinnosť. Odhliadnuc od uvedeného, v prípadoch podozrenia, že exekučný súd nekonal o návrhoch navrhovateľa ako oprávneného na zmenu súdneho exekútora, navrhovateľovi nič nebránilo využiť účinný prostriedok nápravy, ktorým bezpochyby bolo podanie sťažnosti predsedovi príslušného súdu. Odporca poukazuje na judikatúru Ústavného súdu sp. zn. I. ÚS 16/02, podľa ktorej „pri posúdení, či došlo alebo nedošlo k porušeniu práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov zaručeného v čl. 48 ods. 2 ústavy, ústavný súd prihliada síce na lehoty, ktoré sú uvedené v ústave alebo zákone, ale ich nedodržania nepovažuje automaticky za porušenie uvedeného základného práva, pretože aj v týchto prípadoch sú rozhodujúce všetky okolnosti danej veci. Zároveň odporca poukazuje na ustanovenie § 44 ods. 8 a 9 Exekučného poriadku, z ktorého je zrejmé, že pôvodný súdny exekútor vykonáva úkony exekučného konania až do času rozhodnutia súdu o zmene súdneho exekútora, resp. do doručenia

uznesenia o zmene súdneho exekútora pôvodnému exekútorovi. To znamená, že v súvislosti s nerozhodnutím v lehote nemohlo dôjsť k vzniku žiadnej materiálnej škody, pôvodný súdny exekútor mal a mohol pokračovať vo vymáhaní pohľadávky, na ktorú mal poverenie, s ohľadom na zachovanie kontinuity konania. Tiež podľa odporcu v zmysle ustanovenia § 9 ods. 2 zákona č. 514/2003 Z.z. súd konajúci o náhrade škody môže pri posudzovaní nároku na náhradu škody vychádzať z existencie prieťahov v súdnom konaní len v prípade, ak by tieto holi konštatované vo výsledkoch vybavenia sťažnosti na prieťahy, žiadosti o prešetrenie vybavenia sťažnosti na prieťahy, v právoplatnom rozhodnutí vydanom v disciplinárnom konaní, ktorým sa rozhodlo o tom, že sudca sa dopustil disciplinárneho previnenia, ktoré má za následok prieťahy v súdnom konaní, právoplatnom rozhodnutí Európskeho súdu pre ľudské práva, ktorým sa rozhodlo, že bolo porušené právo na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov alebo v právoplatnom rozhodnutí Ústavného súdu Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti, ktorým Ústavný súd Slovenskej republiky konštatoval, že sa porušilo právo na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov. Navrhovateľ si vo vzťahu k uvedenému ani povinnosť tvrdenia ani povinnosť ich preukázania nespĺnil a teda odporca nepovažuje existenciu prieťahov v konaní za preukázanú. Ďalej odporca uviedol, že navrhovateľ nepreukázal existenciu škody a nároky, ktoré si uplatňuje, je možné považovať za hypotetické. Paušálne sumy za veľmi všeobecne uvedené činnosti je treba považovať za nesprávne a účelové. Na základe všetkých uvedených skutočností je odporca názoru, že navrhovateľ nepreukázal ani vznik a ani výšku škody. Čo sa týka nemajetkovej ujmy, pocity členov riadiacich orgánov spoločnosti v podobe "frustrácie, úzkosti, neistoty a nedôvery" sú irelevantné v predmetnom konaní, keďže si náhradu škody a nemajetkovej ujmy uplatňuje spoločnosť ako právnická osoba.

Navrhovateľ súčasne vzniesol námietku zaujatosti a žiadal, aby nadriadený súd rozhodol o prikázaní veci inému súdu, pretože sudcovia miestne a vecne príslušného Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom sú vylúčení z prejednávania a rozhodovania veci.

Uznesením Krajského súdu v Trenčíne zo dňa 19.10.2012, č. k. 4NcC/406/2012-11 súd rozhodol, že sudca Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom Mgr. Ivan Kubínyi nie je vylúčený z prejednávania a rozhodovania vo veci vedenej na tomto súde pod sp. zn. 11C/406/2012. Rozhodnutie odôvodnil tým, že v posudzovanej veci neboli zistené žiadne okolnosti, z ktorých by bolo možné vyvodiť, že je tu dôvod pochybovať o nezaujatosti namietaného sudcu okresného súdu. Namietaný sudca nemá k veci, k účastníkom ani k ich právnym zástupcom žiadny významný vzťah z hľadiska ustanovenia § 14 ods. 1 O.s.p., ktorý by mohol predstavovať dôvod na jeho vylúčenie z prejednávania danej veci a takýto vzťah nie je možné odvodiť ani z údajov navrhovateľa.

Podaním zo dňa 20.12.2013 žiadal navrhovateľ o prerušenie konania, a to do právoplatného rozhodnutia Ústavného súdu Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti.

Uznesením Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom č. k. 11C/406/2012-50 zo dňa 30.12.2013 súd rozhodol tak, že návrh navrhovateľa na prerušenie konania zamietol. Rozhodnutie odôvodnil tým, že navrhovateľ neuviedol žiadne konkrétne skutočnosti, ktoré by spochybnili správnosť postupu súdu konať nestranne a bez prieťahov. Krajský súd v Trenčíne uznesením č. k. 4Co/764/2014-85 zo dňa 28.08.2014 toto uznesenie potvrdil. Nakoľko v priebehu konania došlo k zmene zákonného sudcu, rovnako tak Krajský súd v Trenčíne uznesením č. k. 4NcC/54/2014-82 zo dňa 28.08.2014 rozhodol tak, že konajúci zákonný sudca nie je vylúčený z prejednávania a rozhodovania v predmetnej veci vedenej, pričom vo svojom odôvodnení uviedol, že namietaný zákonný sudca nemá k veci, k účastníkom ani k ich právnym zástupcom žiadny významný vzťah z hľadiska ustanovenia § 14 ods. 1 O.s.p., ktorý by mohol predstavovať dôvod na jeho vylúčenie z prejednávania a rozhodovania danej veci a takýto vzťah nie je možné odvodiť ani z údajov poskytnutých navrhovateľom.

Uznesením Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom č. k. 11C/406/2012-126 zo dňa 29.12.2014 súd rozhodol tak, že opätovne zamietol navrhovateľa na prerušenie konania, nakoľko išlo o totožný návrh s rovnakými dôvodmi, o ktorom už bolo právoplatne rozhodnuté. Krajský súd v Trenčíne uznesením č. k. 5Co/438/2015-152 zo dňa 30.09.2015 toto uznesenie potvrdil.

Právny zástupca navrhovateľa v písomne podanom vyjadrení zo dňa 16.06.2014 /založené v Spr 466/14/ uviedol, že predložil znalecký posudok s tým, že originál znaleckého posudku do každého konania by bolo mimoriadne finančne náročné a personálne zaťažujúce. Súčasne uviedol spisovú značku, pod ktorou je znalecký posudok založený. Takéto podanie urobil všeobecne i do oddelenia 12C s uvedením, že originál znaleckého posudku je založený v spise č. 11C/416/2012. Tento dôkaz preukazuje minimálnu

výšku spôsobenej škody. Navrhovateľ odkazuje na originál znaleckého posudku ako na skutočnosť známu súdu z jeho činnosti.

Súd zamietol návrh na vykonanie dôkazu listinným dôkazom znaleckým posudkom na preukázanie výšky škody, ktorý zadal navrhovateľ znaleckému ústavu Ekonomickej univerzity v Bratislave. Navrhovateľ žiadal, aby súd tento dôkaz vykonal, pretože ho považuje za dôkaz zásadného významu. Podľa § 120 ods. 1 O.s.p. len súd rozhodne, ktoré z navrhnutých dôkazov vykoná. Toto právo nepatrí účastníkovi konania ani právnomu zástupcovi. Navrhovaný dôkaz súd nevykoná, pretože znalecký posudok, ktorý nebol vypracovaný v súdnom konaní, má charakter listinného dôkazu a navrhnutý dôkaz je pre rozhodnutie súdu za zisteného skutkového a právneho stavu právne irelevantný. Znalecký posudok by mal preukázať správnosť skutkových tvrdení navrhovateľa, nemôže nahrádzať skutkové tvrdenia. Tvrdenia navrhovateľa o škode sú všeobecné po skutkovej stránke, sú vyjadrené len výslednou sumou, bez skutkovej a matematickej špecifikácie. Neexistujúce, všeobecné tvrdenia preto nemožno znalecky ani inak preskúmať. Sú nepreskúmateľné. Bolo povinnosťou navrhovateľa už v čase podania návrhu produkovať všetky tvrdenia a dôkazy (§ 79 ods. 1, 2 O.s.p.). Navrhovateľ tak neurobil ani na základe dodatočnej výzvy súdu.

Z vykonaných dôkazov súd zistil nasledovný skutkový stav, ktorý vzhľadom k poučeniu podľa § 120 ods. 4 O.s.p. obsahnutom v procesných poučeniach súdu považoval za uzavretý a nemenný (resp. ktorý možno zmeniť len za splnenia podmienok uvedených v § 205a O.s.p.).

Súd po oboznámení sa s obsahom spisu tunajšieho súdu sp. zn. 11C/406/2012 v spojení so spisom sp. zn. 5Er/108/2008 zistil tento skutkový stav veci:

Z pripojeného spisu tunajšieho súdu sp. zn. 5Er/108/2008, konkrétne zo žiadosti súdneho exekútora z č. I. 1 spisu, vyplýva, že súdny exekútor Mgr. Ing. Ivan Šteiner so sídlom v Novom Meste nad Váhom doručil dňa 28.11.2005 na Okresný súd Trenčín žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie vo veci oprávneného POHOTOVOSTĚ, s.r.o. Bratislava (v tomto konaní v postavení navrhovateľa) proti povinnému: U. S., pre vymoženie príslušenstva a to na základe exekučného titulu - notárska zápisnica č. N 2885/2005, NZ 29094/2005 zo dňa 25.06.2005 vydaná notárom JUDr. Ondřejom Ďuriačom.

Okresný súd Nové Mesto nad Váhom poverením č. 5304 005614* zo dňa 04.03.2009 poveril súdneho exekútora vykonaním exekúcie na vymoženie príslušenstva a trov exekúcie. Dňa 20.09.2010 doručil oprávnený návrh na zmenu súdneho exekútora, pričom žiadal poveriť súdneho exekútora JUDr. Rudolfa Krutého. Okresný súd Nové Mesto nad Váhom uznesením č. k. 5Er/108/2008-30 zo dňa 18.04.2012 exekúciu podľa § 57 ods. 1 písm. g) Exekučného poriadku zastavil. Uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 27.09.2012 v spojení s rozhodnutím Krajského súdu v Trenčíne č. k. 23CoE/209/2012-46 zo dňa 26.07.2012.

Podľa § 44 ods. 8 Exekučného poriadku platného v čase podania predmetného návrhu oprávnený môže kedykoľvek v priebehu exekučného konania aj bez uvedenia dôvodu podať na príslušný okresný súd návrh na zmenu exekútora. Súd rozhodne o zmene exekútora do 30 dní od doručenia návrhu oprávneného na zmenu exekútora.

Podľa § 44 ods. 9 Exekučného poriadku platného v čase podania predmetného návrhu, súd v rozhodnutí o zmene exekútora podľa odseku 8 zároveň vykonaním exekúcie poverí exekútora, ktorého navrhne oprávnený, a vec mu postúpi spolu s exekučným spisom súdneho exekútora, ktorý bol vykonaním exekúcie pôvodne poverený. Účinky pôvodného návrhu oprávneného na vykonanie exekúcie zostávajú zachované. Trovy exekúcie pôvodného exekútora sa vypočítajú tak, ako keby došlo k zastaveniu exekúcie.

Podľa § 3 ods.1 písm. d) zákona č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov, štát zodpovedá za podmienok ustanovených týmto zákonom za škodu, ktorá bola spôsobená orgánmi verejnej moci pri výkone verejnej moci nesprávnym úradným postupom.

Podľa § 6 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov, ak tento zákon neustanovuje inak, právo na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím možno uplatniť iba vtedy, ak právoplatné rozhodnutie, ktorým bola škoda spôsobená, bolo zrušené alebo zmenené pre nezákonnosť príslušným orgánom. Súd, ktorý rozhoduje o náhrade škody, je viazaný rozhodnutím tohto orgánu.

Podľa § 9 ods. 1, veta druhá zákona č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov, za nesprávny úradný postup sa považuje aj porušenie povinnosti orgánu verejnej moci urobiť úkon alebo vydať rozhodnutie v zákonom stanovenej lehote, nečinnosť orgánu verejnej moci pri výkone verejnej moci, zbytočné prietahy v konaní alebo iný nezákonný zásah do práv.

Podľa § 9 ods. 2 zákona č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov, pri posudzovaní nesprávneho úradného postupu súdu spočívajúceho v porušení povinnosti urobiť úkon alebo vydať rozhodnutie v zákonom ustanovenej lehote, v nečinnosti pri výkone verejnej moci alebo v zbytočných prietahoch v konaní možno vychádzať len z výsledkov vybavenia sťažnosti na prietahy, žiadosti o prešetrenie vybavenia sťažnosti na prietahy, z právoplatného rozhodnutia vydaného v disciplinárnom konaní, ktorým sa rozhodlo o tom, že sudca sa dopustil disciplinárneho previnenia, ktoré má za následok prietahy v súdnom konaní, právoplatného rozhodnutia Európskeho súdu pre ľudské práva, ktorým sa rozhodlo, že bolo porušené právo na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov alebo z právoplatného rozhodnutia Ústavného súdu Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti, ktorým Ústavný súd Slovenskej republiky konštatoval, že sa porušilo právo na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov.

Podľa § 17 ods. 1, 2, 3 zákona č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov, uhrádza sa skutočná škoda a ušlý zisk, ak osobitný predpis neustanovuje inak. V prípade, ak iba samotné konštatovanie porušenia práva nie je dostatočným zadostučinením vzhľadom na ujmu spôsobenú nezákonným rozhodnutím alebo nesprávnym úradným postupom, uhrádza sa aj nemajetková ujma v peniazoch, ak nie je možné uspokojiť ju inak. Výška nemajetkovej ujmy v peniazoch podľa odseku 2 sa určuje s prihliadnutím najmä na: a) osobu poškodeného, jeho doterajší život a prostredie, v ktorom žije a pracuje, b) závažnosť vzniknutej ujmy a na okolnosti, za ktorých k nej došlo, c) závažnosť následkov, ktoré vznikli poškodenému v súkromnom živote a d) závažnosť následkov, ktoré vznikli poškodenému v spoločenskom uplatnení.

Posúdením zisteného skutkového stavu podľa citovaných ustanovení právnych predpisov dospel súd k záveru, že návrh navrhovateľa nie je dôvodný.

Navrhovateľ sa v konaní domáha náhrady škody a nemajetkovej ujmy z titulu nesprávneho úradného postupu, keď súd nerozhodol o návrhu na zmenu súdneho exekútora v 30 dňovej zákonnej lehote od podania návrhu na zmenu súdneho exekútora.

V zmysle § 9 ods. 1, veta druhá zákona č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci sa za nesprávny úradný postup považuje aj porušenie povinnosti orgánu verejnej moci urobiť úkon alebo vydať rozhodnutie v zákonom stanovenej lehote, pričom podľa citovaných ustanovení § 44 Exekučného poriadku, súd rozhodne o zmene súdneho exekútora do 30 dní od doručenia návrhu oprávneného na zmenu exekútora. V danom prípade nebolo zo strany súdu rozhodnuté v zákonnej 30 dňovej lehote, avšak táto skutočnosť nebránila, ba práve z ustanovenia Exekučného poriadku vyplýva, že aj napriek tomu umožnila pôvodnému exekútorovi vykonávať úkony exekučnej činnosti smerujúce k vymoženiu pohľadávky, teda účinky pôvodného návrhu oprávneného na vykonanie exekúcie zostávajú zachované. Po doručení návrhu na zmenu súdneho exekútora súd zistil, že exekúcia je neprípustná, pretože je vykonávaná na základe notárskej zápisnice ako nespôsobilého exekučného titulu. Na základe uvedeného Okresný súd Nové Mesto nad Váhom uznesením č. k. 5Er/108/2008-30 zo dňa 18.04.2012 exekúciu podľa § 57 ods. 1 písm. g) Exekučného poriadku zastavil. Uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 27.09.2012 v spojení s rozhodnutím Krajského súdu v Trenčíne č. k. 23CoE/209/2012-46 zo dňa 26.07.2012. Z uvedeného je zrejmé, že exekúcia bola od počiatku neprípustná, a preto na strane oprávneného škoda ani vzniknúť nemohla. V samotnom odôvodnení predmetného uznesenia súd konštatoval, že rozhodovanie o zmene súdneho exekútora by bolo z hľadiska rýchlosti a hospodárnosti konania neefektívne. Možnosť oprávneného podať návrh na zmenu súdneho exekútora je dispozičným

právom oprávneného, a to najmä v prípadoch zabezpečenia ochrany oprávneného pri nečinnosti súdneho exekútora ako aj uplatnenia zásady hospodárnosti v exekučnom konaní. Je samozrejmé, že aj k vydaniu rozhodnutia o zmene súdneho exekútora by malo zo strany súdu prísť v primeranej lehote a bez zbytočných prieťahov. Opačný postup súdu možno opäť podľa § 9 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci hodnotiť ako nesprávny úradný postup, ktorý zakladá právo na náhradu škody. V každom prípade však záver o tom, že konanie bolo postihnuté zbytočnými prieťahmi, prípadne že vec nebola prejednaná v primeranej lehote môže súd v zmysle § 9 ods. 2 uvedeného zákona prijať len na základe výsledkov vybavenia sťažnosti na prieťahy, žiadosti o prešetrenie vybavenia sťažnosti na prieťahy, z právoplatného rozhodnutia vydaného v disciplinárnom konaní, ktorým sa rozhodlo o tom, že sudca sa dopustil disciplinárneho previnenia, ktoré má za následok prieťahy v súdnom konaní, právoplatného rozhodnutia Európskeho súdu pre ľudské práva, ktorým sa rozhodlo, že bolo porušené právo na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov alebo z právoplatného rozhodnutia Ústavného súdu Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti, ktorým Ústavný súd Slovenskej republiky konštatoval, že sa porušilo právo na prerokovanie vecí bez zbytočných prieťahov. To znamená, že otázku zbytočných prieťahov v konaní, resp. neprejednaní veci v primeranej lehote nemôže súd posudzovať v konaní o náhrade škody podľa zákona č. 514/2003 Z.z. ako otázku predbežnú a osoba požadujúca náhradu škody z nesprávneho úradného postupu musí súdu nesprávny úradný postup preukázať výsledkom vybavenia sťažnosti na prieťahy, či žiadosti o prešetrenie vybavenia sťažnosti na prieťahy, právoplatným rozhodnutím disciplinárneho súdu, právoplatným rozhodnutím Európskeho súdu pre ľudské práva alebo právoplatným rozhodnutím Ústavného súdu Slovenskej republiky. V danej veci táto podmienka nebola splnená, keď navrhovateľ takúto listinu súdu nepredložil ani neoznačil.

Na základe uvedených záverov, keď navrhovateľ v konaní nepreukázal nesprávny úradný postup exekučného súdu alebo jeho nezákonné rozhodnutie, súd návrh navrhovateľa bez ďalšieho v celom rozsahu zamietol.

O náhrade trov konania rozhodol súd pri vyhlásení rozsudku tak, že navrhovateľa zaviazal zaplatiť odporcovi náhradu trov konania v sume, ktorá bude vyčíslená v písomnom vyhotovení rozsudku, a to podľa § 142 ods. 1 O.s.p., v zmysle ktorého má v konaní úspešný účastník právo na náhradu účelne vynaložených trov konania proti účastníkovi, ktorý v konaní úspech nemal. Keďže však odporca do troch pracovných dní od vyhlásenia rozsudku svoje trovy konania nevyčísľil a zo spisu mu žiadne trovy konania nevyplývajú, súd podľa § 151 ods. 1 a 2 O.s.p. nebol viazaný rozhodnutím o prisúdení náhrady trov konania odporcovi vo vyhlásenom rozsudku a odporcovi náhradu trov konania nepriznal.

Poučenie:

: Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Krajský súd v Trenčíne cestou tunajšieho súdu písomne, v troch vyhotoveniach.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O.s.p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Podľa § 205 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku, odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 221 ods. 1 O.s.p., súd rozhodnutie zruší, len ak

a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,

b) ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania,

c) účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený,

d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,

e) sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný,

f) účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom,

g) rozhodoval vylúčený sudca alebo bol súd nesprávne obsadený, ibaže namiesto samosudcu rozhodoval senát,

h) súd prvého stupňa nesprávne právne posúdil vec tým, že nepoužil správne ustanovenie právneho predpisu a nedostatočne zistil skutkový stav

i) sa rozhodlo bez návrhu, nejde o rozhodnutie vo veci samej a dôvody, pre ktoré bolo vydané, zanikli alebo ak také dôvody neexistovali,

j) bol odvolacím súdom schválený zmier.